

Štefec: Vláda pohrdá Chartou OSN, českými zákony i Smlouvou aliance

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/stefec-vlada-pohrda-chartou-osn-ceskymi-zakony-i-smlouvou-aliance](https://prvnizpravy.cz/zpravy/politika/stefec-vlada-pohrda-chartou-osn-ceskymi-zakony-i-smlouvou-aliance)

Pozorně sleduji frašku nazvanou „samospasitelné tanky pro Ukrajinu“, v níž pan Zelenskij a členové jeho kabinetu unisono vzývali Západ, aby mu dodal tato bojová vozidla a vyhrožovali, že bez nich bude Ukrajina jistojistě poražena a „hordy z východu“ zaplaví Evropu.

Jaroslav Štefec

28. ledna 2023 - 02:20

Hlavním důvodem tohoto divadelního představení byly formální obstrukce německé vlády dát tomuto vývozu zelenou. Potřebovala si totiž alespoň navenek zachovat tvář před svými skutečné pozice Německa v Evropě neznalými voliči, píše Jaroslav Štefec na [facebooku](#).

Divadlo pro německé daňové poplatníky skončilo před dvěma dny, kdy německá vláda „pod tlakem spojenců“ souhlasila jak s vývozem německých tanků Leopard 2, tak tanků tohoto typu z výzbroje Polska, Finska a dalších zemí. Ukrajina tak vedle 12 britských Challengerů a 31

amerických tanků Abrams nejstaršího typu z poloviny 80. let dostane kolem stovky tanků Leopard různých verzí, od 2A2 po 2A5. Podívejme se na tento „dar“ podrobněji.

Z vojenského hlediska se už na první pohled jedná o naprosto nesmyslný krok. To, co se chystá „kolektivní západ“ dodat na Ukrajinu, nejsou „moderní“ tanky, ale staré stroje, pocházející v lepším případě z počátku 90. let. Obrovská různorodost dodaných typů a verzí vytváří už tak chaotickému logistickému systému ukrajinské armády další obrovské problémy se zásobováním municí, náhradními díly a především kvalitním palivem, kterého tyto „bumbrdlíci“ spotřebují podstatně více, než daleko lehčí bývalé sovětské a proti nim aktuálně stojící ruské bojové stroje. Navíc, na rozdíl od sovětských/ruských tanků, západní stroje vyžadují čtyřčlenné osádky.

Dalším problémem je výcvik osádek a zvládnutí nasazení nově nabytých strojů v boji ze strany velitelů útvarů a jednotek. Lidé, bývalí vojáci a mí přátelé, kteří tuto techniku velmi dobře znají a dokonce s ní i bojovali, se shodují na tom, že výcvik osádky tanku Leopard 2 trvá minimálně jeden rok a u tanku Abrams a Challenger ještě o půl roku více. Taktika jejich nasazení je významně odlišná od taktiky, dosud používané ukrajinskou armádou, a vyžaduje mimo jiné téměř absolutní vzdušnou převahu. Což o ukrajinském letectvu v současné době rozhodně tvrdit nelze. Stejně tak nelze čekat, že by se ukrajinští velitelé „zázračně“ naučili během několika měsíců tyto tanky efektivně nasazovat.

Západní země dodáním uvedených tanků na Ukrajinu navíc hodně riskují, a to hned dvakrát. První hrozbou je rozbití mýtu o převaze dodaných strojů nad ruskou vojenskou technikou. Záběry na desítky hořících Leopardů a zničené Abramsy a Challengery mohou totiž zasít semínko pochybností o jejich skutečné bojové efektivitě do srdcí jejich uživatelů a (to především) do peněženek potenciálních zákazníků. A druhá hrozba? Ruská armáda se naučí s těmito stroji účinně bojovat, naučí se využívat jejich slabiny a samozřejmě získá i informace o použitých technologiích. Nemluvě o další hrozbě, kterou by přineslo nasazení munice s ochuzeným uranem. Ruská strana dala jasně najevo, že by to považovala za použití „špinavé“ jaderné zbraně se všemi z toho plynoucími důsledky.

Co tedy vede západní státy k tomuto kroku? V první řadě to ukazuje, že Ukrajina (a v jejím zastoupení celé NATO) je v zoufalé situaci. I přes obří zbrojní a finanční dotace je ukrajinská armáda definitivně v defenzivě. Není schopna nahrazovat ztráty vojenské techniky, a už vůbec ne ztráty zkušených vojáků, schopných ji ovládat. Ruská federace a její armáda se ukázaly být daleko tvrdším oříškem, než USA a státy NATO očekávaly. Potřebují proto za každou cenu získat čas na přípravu další eskalace konfliktu, kterou už nemůže být nic menšího, než přímá konfrontace s ruskou armádou. A potřebují také impuls k jejímu zahájení. Právě v něm by západní tanky teoreticky mohly sehrát určitou roli.

Jeden jediný pokus o ofenzivu, v níž by byly tyto stroje nasazeny jako jednorázový spotřební materiál (protože v této skladbě a počtech s nimi nelze nic jiného podniknout), by mohl posloužit po jeho definitivní porážce k politickému zdůvodnění „vyslyšení zoufalých prosb“ ukrajinského vedení o přímý vojenský zásah Aliance. Jenže

to by znamenalo válku s Ruskou federací, prakticky okamžitě vedenou s použitím taktických jaderných zbraní. Ruská strana, která si je dobře vědoma relativní slabosti konvenčních sil, se tím nijak netají. Jak z toho ven?

Přímý vstup do konfliktu se totiž nechystá na půdorysu NATO, ale prostřednictvím jeho východních a pobaltských členů, sesypaných dohromady pod hlavičkou tak zvaného „Kyjevského paktu“. Co to znamená? „Starým“ členům NATO a tím i alianci jako celku to umožní „zůstat stranou“ a tíhu války, ztrát a případných raketových úderů ponese jen tato „liga zoufalců“. Kam bohužel patří i ČR. Co to pro nás může v blízké budoucnosti znamenat, lze do značné míry odvodit z aktuálního dění v Polsku, na Slovensku a v pobaltských zemích. Hodně napovídají i kroky české vlády, která se ovšem i v tomto pro ČR a Evropu zlomovém okamžiku už tradičně chová jako partička amatérských kašpárků, hrajících si na velké politiky. I přes zoufalou snahu zaoceánské nápořvedy předvádějí jen ubohou šmíru bez náboje a jasného děje.

Příprava české veřejnosti na stále otevřeněji chystanou mobilizaci, vysílání českých vojáků na zahraniční „válečné mise“ a přítomnost cizích vojsk na území ČR formou podivuhodných vystoupení paní, která si říká ministryně obrany, na téma „dobrovolné registrace“ potenciálních branců, nebo komického výstupu s „leopardíkem“ Válkem by byla snad i směšná, kdyby nebyla doprovázena otevřenými pokusy o změnu ústavy, přípravou na tvrdé zneužití pandemických zákonů, nebo stále drsnějším omezováním svobody slova. A co vystoupení pána, který hraje roli náčelníka generálního štábu tak zvané Armády české republiky? Jeho „vojácky otevřená“

slova o tom, že se bude při výstavbě AČR řídit zadáním politiků, nebo prohlášení o nutnosti výběrové mobilizace by měla přimět české občany velmi pozorně sledovat, co se vlastně chystá.

Česká vláda tak dává stále otevřeněji najevo pohrdání nejen českými zákony, ale i Chartou OSN, a dokonce i samotnou Severoatlantickou smlouvou, která v JEDINÉM závazném článku 1 zavazuje všechny signatáře „ ... jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN.“

Naproti tomu až fanaticky vyzývá nezávazný článek číslo 5, který signatáře nezavazuje k žádnému automatickému vstupu do války, a už vůbec ne kvůli nečlenovi aliance. Praví se v něm: „SMLUVNÍ STRANY se dohodly, že ozbrojený útok PROTI JEDNÉ NEBO VÍCE Z NICH v Evropě nebo v Severní Americe bude považován za útok proti všem, a proto se dohodly, že dojde-li k takovému ozbrojenému útoku, každá z nich, uplatňujíc právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu uznané článkem 51 Charty OSN, pomůže smluvní straně nebo stranám takto napadeným tím, že neprodleně podnikne sama a v součinnosti s ostatními stranami TAKOVOU AKCI, JAKOU BUDE POVAŽOVAT ZA NUTNOU, včetně použití ozbrojené síly, s cílem obnovit a zachovat bezpečnost severoatlantického prostoru. Každý takový útok a veškerá opatření učiněná v jeho důsledku BUDOU NEPRODLENĚ OZNÁMENA RADĚ BEZPEČNOSTI. Tato opatření budou ukončena, jakmile Rada bezpečnosti PŘIJME OPATŘENÍ NUTNÁ PRO OBNOVENÍ A ZACHOVÁNÍ MEZINÁRODNÍHO MÍRU A BEZPEČNOSTI.“

Nezávaznost tohoto článku si vymínily samotné USA, které rozhodně nehodlají bojovat v žádné válce, z níž jim neplynou přiměřené zisky, a která naopak hrozí nenahraditelnými ztrátami. Pokud se ČR velmi rychle nezačne řídit jejich příkladem, může se velmi brzy naplnit známé proroctví ze Starých pověstí českých, v němž vozka při přejezdu zbytku Karlova mostu ukáže bičem kolem sebe a říká svému synkovi: „Zde stálo kdysi město Praha, jehož sláva hvězd se dotýkala“.

(rp,prvnizpravy.cz,fb,foto:arch.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!